

واکاوی نظام فضایی پنهان معماری بومی مسکونی مشهد بر اساس تئوری نحو فضا*

نوشین رکنی^۱

وحید احمدی^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۷/۲۲

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۱۱/۱۰

شماره صفحات: ۵۸-۳۹

چکیده

در پیکره‌بندی خانه‌ها، فاکتورهای فرهنگی شامل باورها، رسوم، رفتار و عادات یک اجتماع بعلاوه فاکتورهای کالبدی نظیر، اقلیم، مصالح و توپوگرافی نقش مهمی ایفا می‌کنند. ادراک متفاوت مردم، الگوهای شناخت و رفتارهایی که به عنوان نتیجه تجارب فرهنگی آن‌ها پدیدار می‌شوند، یک رابطه‌ی متقابل و تعامل بین بشر، فرهنگ و محیط پدیدار می‌شود؛ در واقع هر فرهنگی به روشی که مردم از فضاها استفاده می‌کنند تاثیر می‌گذارد و می‌توان این موضوع را در روابط فضایی معماری داخلی فضاهاى مسکونی هر شهر آشکارا مشاهده کرد. تئوری نحو فضا شامل یک مجموعه تحلیلی، کمی و ابزارهای توصیفی است که می‌تواند برای تجزیه و تحلیل شکل‌های فضایی، طرح بندی ساختمان‌ها، شهرها و مناظر قابل استفاده باشد. بنیان‌گذاران این نگرش فرهنگی و اجتماعی ابزار خاصی برای خواندن معماری معرفی می‌نمایند. آن‌ها با پیوند چند دنیای علمی مانند ریاضیات، کامپیوتر، زیست‌شناسی و جامعه‌شناسی نگرش و روش خود را طراحی نموده‌اند. این پژوهش به واکاوی پیچیدگی‌های روابط اجتماعی و فرهنگی مستتر در ساختار پلان خانه‌های بومی و سنتی مشهد (چهار قطاع طرح نوسازی و بهسازی اطراف حرم مطهر رضوی) پرداخته است؛ در ابتدا برای شکل‌گیری چارچوب نظری، مطالعات اسنادی و مستندسازی اطلاعات خام انجام پذیرفت سپس به صورت کمی از تئوری نحو فضا با نرم‌افزار A-Graph در راستای بررسی سازماندهی فضایی پلان‌ها استفاده گردید. یافته‌های حاصل از محاسبات بیان می‌دارد حیاط عنصری است که به عنوان گره ارتباطی در مرکزی‌ترین قسمت پلان قرار دارد و همچنین اتاق‌های همکف کارکردی چندگانه براساس فعالیت افراد خانه دارد و فضای بهار خواب و ایوان به عنوان فضای باز؛ مکمل فضاهاى بسته است. هشتی منقطع‌کننده عرصه عمومی از عرصه خصوصی خانه است؛ این الگوها را فارغ از زمان می‌توان به معماری مسکونی معاصر مشهد شرح و بسط داد.

واژه‌های کلیدی: نظام فضایی، مشهد، معماری بومی، نحو فضا، نرم افزار A- Graph

*این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد معماری به نام «رمزگشایی سلسله مراتب معماری مسکونی بومی مشهد بر اساس تئوری نحو فضا» به راهنمایی جناب

آقای دکتر وحید احمدی می باشد که در نیمسال اول تحصیلی ۹۵-۹۶ در موسسه آموزش عالی اقبال لاهوری مشهد از آن دفاع شد.

nushinrokni@eqbal.ac.ir

۱. کارشناسی ارشد معماری از موسسه آموزش عالی اقبال لاهوری مشهد (نویسنده مسئول)

vahid.ahmadi@mshdiau.ac.ir

۲. عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی مشهد

مقدمه

شناخت محیط و معماری تنها با درک فعالیت‌های انسان در دنیای پیرامونش امکان‌پذیر است و هدف معماری را می‌توان ایجاد انگاره‌های انسانی در درون شکل کالبدی دانست. بنابراین اگر بپذیریم که معماری بازتاب کالبدی زندگی بشری است: زندگی با تمام ابعاد (نیازها، باورها، اعتقادات و به طور کلی ارزش ها...) باید دریابیم که معماری امروز و فردای ما نمی‌تواند بی‌ربط با معماری گذشته باشد (جعفری نجف آبادی و مهدوی پور ، ۱۳۹۲) بی‌توجهی به ساختار کالبدی کهن و عدم شناخت مردم و خواسته‌ها و نیازهای ایشان و نیز هرگونه بی‌توجهی به ماهیت و هویت فرهنگی (به عنوان یک روح کالبد) و اکتفای صرف، به بهسازی و باز زنده سازی کالبدی و توسعه فیزیکی آن، موجب توسعه تک بعدی و ناقص، و حرکت‌ها و اقدامات مقطعی و ناپایدار خواهد شد که راهگشا و مؤثر نیست (نریمانی، ۱۳۷۹). این فکر که عوامل اجتماعی- فرهنگی بیشترین نقش را در شکل خانه دارند تا نیروهای فیزیکی، دلیل مهمی است تا بناهای اولیه و بومی را در سرلوحه و اولویت مطالعه شکل خانه قرار دهد (راپاپورت، ۱۳۸۸) هدف و نقش مسکن، ایجاد یک واحد اجتماعی فضایی است دو گروه عامل در تعیین شکل مسکن مؤثر است: عوامل تعیین کننده و عوامل تأثیرگذار (راپاپورت، ۱۳۶۶).

در شهر مشهد با مرکزیت حرم مطهر امام رضا(ع) به دلیل قدمت تاریخی ۱۲۰۰ ساله دارای بافتی قدیمی است؛ رهنما معتقد است در طرح نوسازی و بازسازی بافت پیرامون حرم مطهر امام رضا (ع) به علت اتخاذ الگوی نوسازی بزرگ مقیاس که خواهان تخریب کامل محدوده مرکزی شهر (هسته تاریخی مشهد) بوده و جایگزین آن آپارتمان‌های لوکس و بلند مرتبه شده است، که اجرای طرح منجر به از هم گسستگی ساختار اجتماعی - اقتصادی آن‌ها می‌گردد. این الگو باعث بهبود کالبد فیزیکی و فرسودگی بافت می‌شود اما زندگی مردم محلی را تباہ می‌کند (رهنما، ۱۳۷۵). و همین امر، در گذشت ایام باعث از بین رفتن حافظه تاریخی شهر شده و جایگزین آن عناصر بی‌هویت و بی‌ربط با بستر معماری خود می‌شود؛ و این روند برای ایران و شهرهای تاریخی آن سیری رو به زوال است. در پژوهش حاضر با هدف استفاده از تئوری نحو فضا بمنظور واکاوی نظام فضایی پنهان معماری بومی مسکونی شهر مقدس مشهد انجام گردیده است و سوالات پژوهش بدین صورت است که آیا نظام فضایی پنهان و یکسانی در ساختار پلان معماری بومی مشهد وجود دارد؟ و این ساختارهای یکسان چیست و چگونه عمل می‌کنند؟

بدین منظور در ابتدا برای ایجاد چارچوب نظری پژوهش به مطالعه اسنادی و مستندسازی اطلاعات خام پرداخته شد که اطلاعات خام از طریق سازمان‌های میراث فرهنگی و گردشگری و شهرداری منطقه ثامن مشهد فراهم گردید؛ و به منظور

مستندسازی از افراد ذی‌صلاح و ساکنان خانه‌ها به صورت میدانی اطلاعات مورد نظر دریافت شد و در نهایت تعداد ۲۰ خانه ثبتی میراث فرهنگی مورد استفاده قرار گرفت. سپس برای تحلیل اطلاعات از نرم افزار A-Graph استفاده شد که بر اساس پارامترهای آن داده‌هایی مبنی بر میزان روابط و ارتباطات فضا بدون در نظر گرفتن هندسه و شکل پلان بدست آمد. این اطلاعات کاملاً کمی بوده و به صورت آمار با جداول و اعداد در Excel قابل خوانش است؛ تحلیل و آنالیز داده‌ها ویژگی‌های یکسان فرهنگی و اجتماعی در نظام فضایی تمام پلان‌های خانه‌های موجود در بافت قدیم را بیان می‌دارد؛ که فرض اولیه مبنی بر وجود روابط یکسان در خانه‌های بومی یک شهر را قوت می‌بخشد و سپس روش‌های استفاده ارائه می‌شود.

پیشینه پژوهش

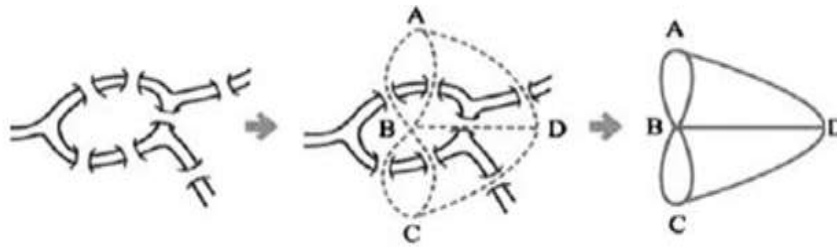
در هر فرهنگی، الگوهای فعالیت‌ها مجموعه‌ای از حوزه‌های خانه که ابزار دستیابی به حریم خصوصی‌اند را کامل می‌کنند براساس گفته‌های چرمایف و الکساندر (۱۹۶۲) تشریح حریم خصوصی برای بلوک مسکونی، تمامیت هر فضا به اجزای کالبدی که تفکیک، ایزولاسیون، دسترسی و حرکت کنترل شده بین حوزه‌ها را فراهم می‌کند وابسته است. این حوزه‌ها و مرزهایشان در خانه‌ها نیز وجود دارد. شناخت مجموعه‌ای از فضا در خانه که حوزه‌های مبتنی بر فعالیت هستند مهم است (Deshpande & Kotharkar, 2015). در این زمینه، «سلسله مراتب» فضایی معیار مهمی برای درک رابطه متقابل فضاها است، و اطلاعاتی درباره هویت فرهنگی که طرح خانه را مشخص می‌کند را فراهم می‌سازد. سلسله مراتب فضایی نوع درجه بندی است که در طول انتقال از فضای عمومی به فضای خصوصی پدیدار می‌گردد (Hanson, 2003).

توجه به تأثیر مباحث اجتماعی و فرهنگی در معماری، موضوعی است که افراد زیادی بدان پرداخته‌اند. راپاپورت (۱۹۶۹) و آلیور (۲۰۰۶) زمینه‌های فرهنگی در شکل‌گیری معماری بومی را بعنوان عامل مؤثر دانسته‌اند؛ همانگونه که راپاپورت (۱۹۸۲) بیان داشته است، فضا دارای معنی است همچنین سوشا اوزکان بر استفاده از معماری بومی در بناهای معاصر تأکید کرده‌اند (مهدوی نژاد و منصورپور، قیدرلو، ۱۳۹۲) و گروت و وانگ (Groat & Wang, 2002) نیز لزوم توجه طراحان محیط به وجوه اجتماعی- فرهنگی بیان نموده‌اند (کمالی پور و دیگران، ۱۳۹۱). از این رو، الگوی سازماندهی فضا، به منظور فهم ارتباط بین طراحی فضاهای ساخته شده و ابعاد فرهنگی متعاقب آن، مورد بررسی قرار می‌گیرد (Nopadon, 2001). روش‌های تحلیل فضا اغلب بر پایه نظریه نمایش هندسی (گراف) استوارند. در سال ۱۷۳۶ میلادی، لئوناردو الر مشکل مربوط به هفت پل کوئینز برگ را حل کرد. در آن زمان هفت پل روی رودخانه پرگل در شهر کوئینز برگ ساخته شده بودند

واکاوی نظام فضایی پنهان معماری بومی مسکونی... | ۴۱

توپولوژی شاخه‌ای از ریاضی است که توسعه هندسه است و شامل زیر رسته‌های بسیاری است. استدمن رابطه بین گراف و هندسه را بررسی کرد و یک راه سیستماتیک که در آن پلان‌ها می‌توانند از یک گراف حاصل شوند را مورد بحث قرار داد (Jeong & Ban, 2011).

قطعه‌نامه ای که توسط ال ایده‌ی توپولوژی و شالوده نظریه نمایش هندسی (گراف) را پیش‌گویی می‌کند. (تصویر-۱) توپولوژی با در نظر گرفتن طبیعت یک فضا آغاز می‌شود. هم ساختار محلی و هم ساختار جهانی آن را بررسی می‌کند.

تصویر ۱. پل کوئینزبرگ که به گراف تجزیه شده
ماخذ: Jeong & Ban (2011)

به تعریف خلق و ایجاد «فضا» و تغییرات آن در طول زمان برمی‌گردد (بیلهور و عطایی، زارعی، ۱۳۹۱) (بحرینی و تقابن، ۱۳۹۰).

در سال ۱۹۸۴ هیلیر و هانسون کتاب منطق اجتماعی فضا را منتشر کرده‌اند که آن‌ها نظریه نحوی برای سازماندهی فضا در ساختمان‌ها و مسکن را مشخص کرده‌اند. در این کتاب آن‌ها استدلال می‌کنند که ساختمان، شهرها و شهرستان‌ها، ویژگی‌های فضایی خاصی دارند که به نقش‌های جامعه‌شناسی^۲ ترجمه شده است به عبارتی بیان می‌دارد که چگونه مردم به دیگران وابسته‌اند. در این چهارچوب معتقد است که پیکربندی فضایی خانه‌ها و یا مسکن‌ها در حال حاضر یک نقشه نسبتاً دقیق اقتصادی، اجتماعی و روابط اجتماعی از ایدئولوژیک‌های ساکنان آن می‌دهد (Hanson, 2003).

در ۳۲ سال گذشته تئوری و نظریه نحو فضا توسعه و گسترش یافت که تا حد زیادی به ۳ عامل وابسته است:

(۱) کاربرد نحو فضا در بازه گسترده‌ای از تیپ‌های ساختمان‌ها و مسکن‌ها

(۲) توسعه پیچیده نرم افزارهای کامپیوتری که به محققان اجازه می‌داد تفاوت‌های عددی در پیکربندی فضاها را دریابد.

بر مبنای مطالعات کریستوفر الکساندرو فیلیپ استدمن دیدگاه شکل‌گرا در راستای درک ساختارها و نظام‌های نامریی و موجود در پس شکل‌ها و پدیده‌های معماری تولد یافت، که همان روش چیدمان فضا است (Hillier & Hanson, 1997) در اواخر دهه ۱۹۷۰ نظریه چیدمان فضا (و توسعه‌ی آن در طول دهه‌های ۸۰ و ۹۰) از سوی بیل هیلیر در دانشگاه لندن پدیدار شد. نخست، بیل هیلیر، جولیان هانسون، جان پیونیز، جان هانسون و ریچارد بوردت در مدرسه معماری و طراحی بارلت در دانشگاه کالج لندن در سالهای ۱۹۷۴ و ۱۹۷۶ از واژه‌ی چیدمان^۱ (نحو، ترتیب، قوانین و...) برای تحلیل قوانین اولیه‌ی ساختار فضایی و یافتن عوامل موثر و الگوهای نهان در ورای فرمهای فضاهای سکونتگاه‌های بومی استفاده کردند. در سال ۱۹۸۴، چیدمان‌هایی را مانند ساختارهای ترکیبی ارائه دادند که نه تنها به نظام جهانی می‌پردازد، بلکه به پژوهشگران اجازه می‌دهد ضمن توجه به مفهوم فضا، به ارتباط محکم بین تولیدکنندگان فرم و فضا که رویکرد مهمی در اقتصاد سیاسی است - و نیروهای اجتماعی - پی ببرند. در سال ۱۹۹۸ هیلیر و همکارانش با روش نوین نشان دادند که چگونه اجزای تشکیل دهنده‌ی فضا مورد تحلیل قرار می‌گیرند، روشی که حتی معماران و طراحان برجسته‌ای همچون نورمن فاستر و ریچارد راجرز را وادار به استفاده از آن کرد. این روش، درگام نخست، تمام سنت‌های طراحی را زیر پا گذاشته و با ارائه‌ی راه‌حلی کمی، سطوح کاربرد نظریه را محدود کرد انتخاب واژه‌ی «چیدمان فضا» برای توصیف انگیزش‌ها و رفتارهای اجتماعی و فرهنگی درون شهر،

۳) ده عدد سمپوزیوم بین المللی درباره نحوه فضا برگزار شده است^۱ (P. C. Dawson, 2002).

پژوهشگران بسیاری از این روش برای تحلیل بناها استفاده کرده‌اند. برای مثال، رایبستون (۲۰۰۱) از روش نحو فضا برای دسته بندی فضاهای داخلی به عنوان اتصال فضای عمومی به جهان خارج رابطه حریم خصوصی به فعالیت های اجتماعی در اقامتگاه و فعالیت های صمیمی متصل به حوزه فردی استفاده کرد (Deshpande & Kotharkar, 2015) بلال در سال ۲۰۰۴ مهمترین هدف مقاله که پرسش ارتباط بین ساختار فضا و روابط بین الگوهای فضایی و سیستم روابط اجتماعی در فضاهای داخلی خانه بربر در ام زاب در الجزایر است را مطرح می کند (Bellal, 2004). داوسون تحلیل و آنالیز نحوی خانه های برفی اسکیموهای مرکزی را مورد بررسی قرار داد. (P. C. Dawson, 2002). در مقاله ای دیگر به تاثیرات اجتماعی فضاهای خانه های انگلیسی در روند نوسازی قبل و بعد از آن پرداخته است (Omar, Endut, Saruwono, 2011) بن و جیونگ در مطالعه خود الگوریتم های محاسباتی در قالب ماتریس ها پیشنهاد می کند (Jeong & Ban, 2011). بان در مقاله ای دیگر بر آنست که تغییرات پیکره بندی فضایی آپارتمان های ساخته شده در چانگجو در کره جنوبی از سال ۱۹۷۲ تا ۲۰۰۰ را تحلیل کند این تحقیق از نحو فضا برای تعیین کمیت الگوهای فضایی و عملکردی در پیکره بندی های فضایی استفاده می کنند (Jeong & Ban, 2014) و در مقالات بسیاری در سمپوزیوم های نحو فضا از سال ۱۹۹۷ تا سال ۲۰۱۵ از تئوری نحو فضا برای ارایه پژوهش های خود استفاده کرده اند.

روش چیدمان فضا در ایران عباس زادگان (۱۳۸۱) و معماریان (۱۳۸۱) اولین محققانی بوده اند که نگرش نحو فضا را معرفی کرده اند و تنها در حوزه مطالعه نظری به کار رفته که از آن میان می توان به مطالعه شهرهای هویزه (مطوف، ۱۳۷۲) اصفهان (Karimi & Motamed, 2003) یزد (عباس زادگان، ۱۳۸۱) و نیز مترو طرشت (عباس زادگان و ملکزاده، ۱۳۸۲) اشاره کرد. علیرغم مطالعات انجام شده تاکنون از این روش به صورت عملی در ایران استفاده نشده است؛ تنها در یک مورد در تهیه طرح منظر شهری تهران از این نرم افزار استفاده

شده است که به دلیل عدم اتمام طرح، اطلاعاتی از آن در دست نیست (بحرینی، تقابن، ۱۳۹۰).

مبانی نظری

در میان سامانه های منطقی پژوهش معماری-شهرسازی، نظریه نحو (چیدمان) فضا، بیش از نظریه های دیگر در ادبیات معماری و شهرسازی معاصر مورد توجه واقع گردیده است (گروت، ۱۳۹۱) این توجه، عمدتاً به دلیل عینی و ملموس بودن، نظریه و در دسترس بودن منابع و نرم افزارهای آن و برخورد باز بنیان گزاران آن با منابع اولیه پژوهش است؛ به نحوی که نظریه پردازهای اصلی این سامانه، در مدرسه بارتلت دانشکده لندن، غالب ابزارها و منابع کتابخانه ای خود را برای دسترسی عموم پژوهشگران در دسترس قرار داده اند. درحالی که به موازات آن، تلاشهایی مشابه در دانشکده های معماری و شهرسازی موسسه فناوری جورجیا و موسسه فناوری ماساچوست در حال شکل گیری است. لیکن هیچکدام از این نظریه ها به اندازه نظریه بیل هیلیر و جولیان هانسون حوزه نفوذ خود را در دانشکده های معماری بسط نداده است. همایش دوسالانه نحو فضا، که تا به امروز ۱۰ دوره از آن برگزار گردیده است، به محلی برای هم اندیشی صاحبان رای و اندیشمندان معماری بدل گشته است. در این میان چندین نکته این روش را به روشی محبوب در میان روشهای متداول پژوهش و تحقیق معماری تبدیل نموده است. نخست آنکه، شکل گیری نظریه بر پایه فضا به عنوان عنصر پایه معماری، نظریه و دستاوردهای آن را برای معماران حایز اهمیتی دوچندان نموده است. اهمیتی که ناشی از کاربردی بودن روش در تجربه روزمره معماران در شکل دهی به فضا است. به تعبیر بهتر، معماران در تجربه طراحی معماری و شهری خود، مستقیماً از نتایج پژوهش ها استفاده می نمایند و آن را در طراحی خود اعمال می نمایند. دوم، فراگیر بودن روش و شمول آن بر گستره عظیمی از طرحهای معماری و شهری است. به عنوان مثال در حیطه معماری، طراحی معماری، ریختشناسی معماری، تکامل تاریخی معماری، مدلسازی، تحلیل فضایی، رفتارشناسی و شناخت فضایی موضوعاتی است که این روش توانسته پژوهش های درخور و عمیقی بی آفریند.

۱. برای اطلاع بیشتر از مقالات ارائه شده و زمان و مکان و محورهای برگزاری سمپوزیوم می توانید به سایت www.spacesyntaxe.net مراجعه کنید.

تئوری نحو فضا

نحو فضا، تئوری فضا است و شامل یک مجموعه تحلیلی، کمی و ابزارهای توصیفی است که می‌تواند برای تجزیه و تحلیل تشکل‌های فضایی، طرح بندی ساختمان‌ها، شهرها و مناظر قابل استفاده باشد (Hillier, 2007; Hillier & Hanson, 1984). در واقع هیلیر معتقد است که روشی که عناصر و فضاها را گرد هم می‌آورد رفتار کاربرانی است که از آن فضاها استفاده می‌کنند. در نگرش این نظریه فضا و فعالیت انسانی دو ماهیت مستقل و متفاوت نیستند. بلکه یک ماهیت واحد هستند که دو جلوه ظهور متفاوت پیدا می‌کنند. این ماهیت واحد مستتر در انسان و ویژگیهای حرکتی و بصری اوست. در واقع جوهر شکل‌گیری فضا و روابط انسانی، هر دو انسان و ویژگی‌های حرکتی و بصری اوست. لذا محوریت دادن به این ویژگی‌های انسانی، در واقع به پیدایش مفهوم واحدی از فضای معماری و روابط اجتماعی منتهی می‌شود. این مفهوم واحد، شکل‌دهنده پایه و پیش فرض اولیه موضوع است که فضا خصیصه ذاتی فعالیت بشری است نه بستری برای آن. پایه دوم نظریه، پیکره‌بندی فضایی و نقش متمایز آن در شکل‌دهی به فعالیت‌های انسانی است. به بیان ساده‌تر، ویژگی‌های پیکره‌بندی فضا در مقابل ویژگی‌های فیزیکی فضا، نقش پررنگ و پر اهمیت‌تری در شکل‌دهی به فعالیت‌های انسانی دارند (همدانی گلشن، ۱۳۹۴).

بعبارتی می‌توان گفت نحو فضا رابطه بین انسان‌ها و فضاهای مسکونی آنها را بیان می‌دارد (Bafna, 2003). کاراکترهای متمایز و مشخص از جوامع در سیستم فضایی وجود دارند که در فضا و سازماندهی فضایی آنها منتقل شده است که قابل شناسایی هستند (Dursun & Saglamer, 2003) نحو فضا به رابطه کاراکترهای فضا مانند پیکره‌بندی اشاره دارد، و دانش اجتماعی برگرفته از رفتارهای انسانی را شکل می‌دهد (Aazam, 2007; Dursun, 2007). اهداف تحقیقات نحو فضا با استراتژی توسعه برای توصیف پیکره‌بندی فضاهای اشغال شده و فضاهای سکونت‌ی به منظور بیان معانی اجتماعی زمینه است. این فرآیند قادر به توسعه نظریه ثانویه یا توضیحات عملی از تاثیرات پیکره‌بندی فضایی^۲ در متغیرهای مختلف فرهنگی اجتماعی است. زمینه مرتبط در تحقیقات نحو فضا درک پیکره‌بندی فضایی/فضای کاربردی آن به ویژه روند شکل‌گیری و معنای اجتماعی فضا است (Bafna, 2003). نحو فضا برای تدوین

فرموله کردن تئوری گشتالتی^۳ در معماری توسط فهم تئوری مولد افرادی که پیکره بندی فضایی ایجاد و استفاده کرده اند، تلاش می‌کند. در واقع تلاشی است برای شناسایی چگونگی بیان کردن پیکره‌بندی فضایی که خودش از یک مفهوم اجتماعی برگرفته شده و همچنین تعاملات اجتماعی‌ای که در محیط‌های ساخته شده وجود دارد (Mustafa & Hassan, 2013).

این نظریه در چند اصول ریاضی توصیف می‌شود و امکان تولید نمودار و نتایج عددی و نقشه و تجزیه و تحلیل در دسترس بودن فضاهای خطی می‌دهد. کل نظریه نحو فضا برای رد کردن خواص متریک فضا می‌باشد و به جای آن پیکره‌بندی فضایی با اطلاعات توپولوژیک ارائه می‌شود. که این خواص ذاتی در گراف های توپولوژیک نمایش داده می‌شود (Dettlaff, 2013). در این زمینه مورفولوژی بر دسترسی و ارتباط اتاق‌ها و فضاهاست (Hanson, 2003). هیلیر و هانسون (1954) روش تجزیه و تحلیل را برای مطالعه ویژگی های مورفولوژی طرح‌بندی پلان با استفاده از «نمودار دسترسی توجیهی» توسعه داده‌اند. نقشه گاما توجیهی^۴ یک نموداری است که در آن فضاها توسط دایره و ارتباطات یا نفوذپذیری بوسیله خطوط نمایش می‌دهد. آن با فضای ریشه یا پایه گراف آغاز می‌شود و به مجموعه دیگر از فضاها متصل می‌شود (Hillier, 2007). گراف توجیهی توسط طراحی فضای قابل فهم مانند کلید فضا ساخته می‌شود. (به طور مثال ریشه فضا) فضاهای باقی مانده به نسبت بالای فضای ریشه ردیف می‌شوند و بر طبق شماره فضاها باید از آن فضا به فضای ریشه رسید (Mustafa & Hassan, 2013).

نمودار توجیهی یا ج-گراف تصویری از «عمق» همه فضاها در یک الگو از نقطه ای خاص در آن نمایش می‌دهد (شکل-۲) ج-گراف را برای ساختارهای فضایی متناظر نشان می‌دهند که از فضای خارجی بعنوان مبدا ترسیم شده است. بلافاصله می‌بینیم که شکل (۲-ا) دارای شکل «درختی عمیق» و شکل (۲-ب) «درختی سطحی» است. همه اشکال درختی حتی دو شکل متفاوت در شکل مورد نظر؛ این ویژگی را اشتراک دارند که تنها یک مسیر از یک فضا به فضایی دیگر وجود دارد. با این حال، همانطور که در شکل (۲-ج) نشان داده شده است، حلقه‌ها پدیدار می‌شود، ج-گراف، آن‌ها را با مشخصه «عمق» روشن می‌سازد (Hillier, 2007)

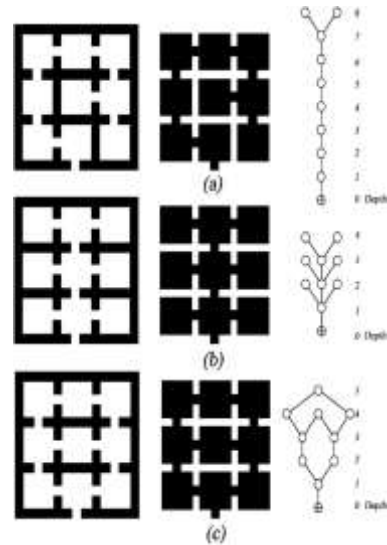
ویژگی‌های خاصی از ساختارگرایی اجتناب می‌شود؛ آنها با ساختار گراها دارای وجوهات مشترک بسیاری هستند، مخصوصاً به رویکردشان در ساختار نظریه .

(a) مانند سایر ساختارگراها، آنها در جست‌وجوی تشخیص دسته‌بندی‌های کلی یا بنیادین قوانینی هستند که طبقه‌بندی می‌شوند و می‌توانند برای تشریح طبیعی رخدادها در محدوده مشکلمان به کار بروند، یعنی تغییر در الگوهای فضایی مسکن و ساختمان‌ها، برای مثال، انواع فضاهای ریخت‌شناسی «محصول قوانین نحوی فضا» هستند. آنها دو نوع قوانین نحوی (مانند روابط) را شناسایی می‌کنند؛ تقارن -عدم تقارن و تقسیم -عدم تقسیم، که هر دو مشخصه‌های ساختارهای فضایی هستند. قوانین نحوی، در دسته‌بندی کلی، یک دسته‌بندی کلی دیگر سازماندهی می‌کند، سلول‌های باز و بسته و روابطشان را ساختاری می‌کند. نتایج در ساختارهای فضایی متغییراند (مورد C را ببینید) سلول‌های باز و سلول‌های بسته، نهادهای فضایی هستند و اشکال اولیه فضای سیرکولاسیون داخلی و خارجی و ساختمان‌ها و اتاق‌ها هستند

(b) نظریه آنها شامل دسته‌بندی‌های وابسته به هم (قوانین) و شرایط فرضی که عملیات آنها را پیش می‌راند، می‌باشد. در این مورد، ساختاردهی روابط سلول‌های باز و بسته، قوانین فرضی به دسته‌بندی‌های قوانین و سلول‌ها اجازه می‌دهد که طیف وسیعی از رخدادهای فضایی را توصیف کنند. ۳ دسته گسترده از شرایط که شکل وارونه به خود می‌گیرند وجود دارد. اول: ساختمان‌های ابتدایی و معکوس، دو نوع از فراساختمان‌ها هستند که توسط ساختارهای فضایی که روابط اجتماعی را شکل داده اند، مشخص شده‌اند. دوم؛ تفاوت‌های میان مسکن (سرپناه) و ساختمان‌ها و داخل و خارج، و تاثیر مرزها، تغییر در تسلط فضایی در برابر روابط ترانس -فضایی در ساختارهای فضایی را نشان می‌دهد. سوم؛ تسلط ذکر شده، عملکرد فرم مشخصه یک جامعه یا یک گروه از همبستگی اجتماعی است (ارگانیک در مقابل مکانیکی) و اینکه کنترل سیاسی در یک جامعه «پایین به بالا» (نه برعکس) و یا «بالا به پایین» (نه برعکس) است .

(c) آنها بین الگوهای انتزاعی نسبتاً ثابت که بر رخدادها تاکید می‌کنند، به نام ژنوتایپ‌های فضایی و خود رویدادهای مشاهده شده، به نام ژنوتایپ‌های فضایی، تمایز قائل می‌شوند. برای مولفان، ژنوتایپ‌های فضایی با الگوهای متفاوت اجتماعی متناظر هستند .

(d) آنها رویدادها و شرایط را الگویی می‌پندارند و این منجر به تاکید بر تکنیک‌های تحلیل الگو می‌گردد .

تصویر ۲. J-گراف‌ها برای ساختار فضایی مرتبط
ماخذ: Hillier (2007)

ویژگی‌های نحوی فضا

در کتاب روشهای تحقیق معماری، لیندا گروت و دیوید وانگ (گروت و وانگ، ۱۳۸۴) نظریه منطق اجتماعی فضا به عنوان یکی از سامانه‌های اولیه پژوهش منطقی معماری قلمداد شده که مولد و پشتیبان تحقیقات ثانویه است. نویسنده، ویژگی‌های اصلی این سامانه‌های استدلال منطقی را در چهار مورد زیر خلاصه می‌نماید. نخست کاربرد سامان یافته و گسترده است. به تعبیر ساده‌تر، این سامانه‌ها روشهایی صریح و روشن برای طیف گسترده‌ای از مسائل را طرح و بیان می‌نمایند. نتیجه این صراحت، روشها، ابزار، نتایج دقیق، متقن و محکم است که در سایر روشهای پژوهش وجود خارجی ندارد. دومین ویژگی از دیدگاه گروت، نوآوری الگویی است این سامانه‌ها در بیرون کشیدن الگوهای درونی و پنهان پدیده‌ها، از خود توانایی قابل توجهی به نمایش می‌گذارند. معمولاً ظاهر تجربی پدیده‌ها به روشنی و وضوح گویای این الگوهای درونی نیستند. لذا نتایج این پژوهش‌ها غالباً موجب یکپارچگی ظاهری موضوعات متفرق را پدید می‌آورد. سومین ویژگی این گونه سامانه‌ها، استدلال بنیادی است. به تعبیر بهتر، تکیه بر اصول بنیانی که اساس و خمیرمایه نظریه بر پایه آن شکل گرفته و توسعه یافته است. آزمون‌پذیری، آخرین ویژگی است که گروت و همکارش در ویژگی‌های سامانه پژوهش استدلال منطقی ذکر می‌کنند. به دلیل کمی بودن نتایج مستخرج از این پژوهش‌ها، غالباً آزمون‌پذیری قابل قبولی را از خود به نمایش می‌گذارند (همدانی گلشن، ۱۳۹۴).

انواع دسته بندی نظری نحو فضا

هیلبر و هانسون، برخلاف خیلی از نظریه‌پردازان، صریحاً فرضیات فرانظری خود را توضیح می‌دهند. در حالیکه از

اجتماعی منتج می‌شوند و در واقع، ارزش‌های اجتماعی را بازگو می‌کنند، علاوه بر این مطالعه معماری بومی امکان مقایسه ساخت و ساز معاصر با ابنیه ساخته شده بر اساس معماری بومی را فراهم می‌آورد. مطالعه جامع محیط، ایده‌های اولیه طراحی را می‌تواند کاملاً تحت تاثیر قرار دهد. این تاثیرات ناشی از عوامل فرهنگی - محیطی حاکم بر هر محیط می‌باشد. بدین گونه که باید به نیازهای ساکنین بصورت سازمان یافته‌ای در بنای مورد استفاده پاسخ داده شود (مهدوی نژاد و منصورپور، قیدرلو، ۱۳۹۲).

تئوری نحو فضا در ابتدا شکل‌گیری به گونه‌ای ارائه شد که در مرحله اول، کار در محیط‌های واقعی، بناهای بومی و به ویژه در مجتمع‌های ارگانیک موجود در نواحی مختلف متمرکز شد تا از این طریق الگوی زیستی نهفته در ورای اشکال معماری و شهری آشکار شود. در مرحله بعد، از یک روش ترسیمی به نام «نمودار توجیهی»^۲ برای شبیه‌سازی الگوهای مختلف فضایی استفاده شد. به این ترتیب با استفاده از این الگوها و نیز قابلیت استفاده از کامپیوتر در رسم نمودارهای توجیهی، زمینه کاربرد روش نحو فضا در مقیاس جهانی فراهم گردید (بحرینی و تغابن، ۱۳۹۰)

محدوده مورد مطالعه

آنچه ضرورت حفظ و ثبت و ضبط شهر می‌باشد، حافظه تاریخی هر شهر است که زاینده استعداد و ذوق هنری انسان است و شامل آثار و ابنیه تاریخی، علوم فرهنگی، اسناد و مدارک علمی، صنایع دستی و موارد مشابه می‌باشد که یادآور نبوغ و خلاقیت پیشینیان بوده و در انحصار فرد یا گروه خاصی نیست. گنجینه‌های فرهنگی بایستی معتبر، اصیل، دارای تاثیرات قوی و جزء مدارک بی‌همتا و منحصر به فرد و در ارتباط با عقاید و آراء مردم و همچنین ارزش‌ها و سنت‌ها و عادات به جای مانده از نسل‌های قبل برای مردم کنونی جهان باشد. علی‌رغم تخریب بسیاری از آثار باستانی در محدوده پیرامون حرم در طول تاریخ در نتیجه دخالت‌های مقطعی و موردی نه چندان اندیشیده که باعث ویرانی صدها بنا از جمله دروازه‌ها، برج‌ها، حصارها و... گردیده بر بافت مسکونی هم تاثیر نامطلوب گذاشته است، با این حال هنوز سیر تکامل تمدن بشری را در خلوت کوچه‌های پریچ و خم محله‌های قدیمی شهر مشهد می‌توان دید؛ بنابراین چون هدف تحقیق حاضر، شناسایی ویژگی‌های مسکونی و سکونی شهر مشهد که جنبه تاریخی/ میراثی داشته و متعلق به نسل‌های گذشته‌اند، محدوده مورد مطالعه، گسترش کالبدی شهر مشهد تا سال‌های ۱۳۰۰ را تشکیل می‌دهد در واقع محدوده‌ای،

(e) برخلاف ساختارگرایان سنتی، آنها موقعیت کانتین^۱ که در آن ذهن قوانین پیشینی دارد که نظمی را به آنچه «بیرون» اتفاق می‌افتد را تحمیل می‌کند (مانند ساختارها) در عوض، آنها با ساختارها به عنوان هدف برخورد می‌کنند، خودمختار و واقعی؛ با قرار دادن اصل و مکان خارجی آن برای تفکر فردی و جمعی. برای مثال آیا ساختارها مانند میزها و صندلی‌ها «واقعی» اند یا مانند مفاهیم تئوری برای برخی از نظریه‌پردازان (پوپو) در حالی که مولفان خود را از بسیاری از فرضیات مشکل ساختارگرایان که به فرضیات یک سری قوانین پیشین گره خورده است، خلاص کرده‌اند، آنها مانند ساختارگراها عمل کرده و همانند آنها به مفهوم کانتین دسته‌بندی ذهنی استناد می‌کنند، اگرچه در یک فرم نرم‌تر، به منظور عملی ساختن بازتولید ساختار؛ به طور مشخص نظریه‌پردازانیک مکانیزم بازیابی توصیفی، یک فرضیه، به ظاهر ذاتی و دارای ظرفیت شناختی را به عنوان شرایط ضروری برای اینکه ذهن آنرا بخواند (میدانند) و متعاقباً دوباره ساختار را مجسم کند، فرض می‌کند. ذهن ساختار را می‌خواند و آنرا مجدداً اختراع می‌کند و می‌آموزد که زبان واقعیت را بخواند. خواندن ساختار به نظر می‌رسد توسط تجربه تاثیر پذیرد نه فرآیندهای شناختی و و نه نقش تجربه به صورت سیستماتیک کشف نشده‌اند (Hillier & Hanson, 1984).

بازخوانی معماری بومی

دلیل اصلی خواندن هر محیطی یادگیری از آن می‌باشد. ساختار معماری به سادگی قابل رویت نیست. در درون این ساختار نظام نامرئی، آئینی و دینی بر اساس افسانه‌ها، اساطیر، آداب و سنن به شکل تصورات، تخیلات شاعرانه، رویاها و کابوس‌ها مستتر است. خاطرات ما از گذشته، بر معماری تاثیرگذار هستند و بعد چهارمی از فضا-زمان را برای بازگشت به گذشته را میسر می‌سازند. این خاطرات از گذشته تا به آینده با انسان‌ها زنده هستند و قابلیت ماندگاری و جاودانگی دارند. (گلابچی و زینالی فرید، ۱۳۹۱). معماری بومی دارای ویژگی‌های مهمی است که، یافتن راه‌های استفاده شده در معماری بومی و تلاش برای انطباق آنها در ساخت و سازهای معاصر یکی از مهمترین اهداف مطالعات معماری بومی را در قرن ۲۱ میلادی به خود اختصاص داده است. محققان بسیاری از جمله سوشا اوزکان بر استفاده از معماری بومی در بناهای معاصر تاکید کرده‌اند. نتیجه بازخوانی معماری بومی به درک درست محیط ساخته شده و الگوهای معماری و فرهنگی منتهی می‌شود. فرم‌های بومی و ارزش‌های زیبایی به بخش‌هایی از زبان ما و ناشی از نمادها و ارزش‌های اجتماعی می‌باشند. این نمادها و نشانه‌ها از هویت شخصی و

۲. Justified Graph: گراف مجموعه‌ای از نقاط و خطوط اتصال است. در نحو فضا، نقاط یک گراف نشان دهنده فضاها (خیابان به عنوان مثال، اتاق یا راهرو)، و خطوط نشان دهنده ارتباط بین یک جفت از فضاهاست

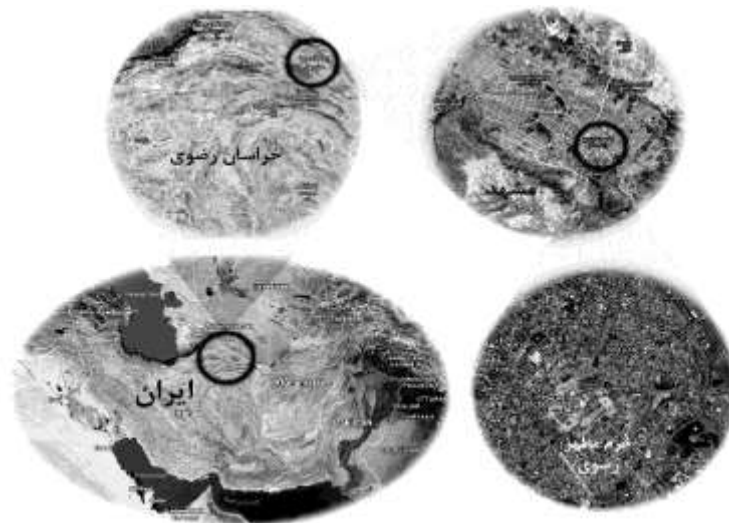
۱. Kantian

از نقاط دور و نزدیک جهان می‌باشد (رهنما، ۱۳۹۰). بر طبق برآورد سازمان میراث فرهنگی استان خراسان رضوی، در سال ۱۳۹۰ تعداد گردشگران داخلی ۳۵ میلیون و گردشگران خارجی به ۱ میلیون نفر می‌رسد (سازمان میراث فرهنگی و گردشگری استان خراسان رضوی، ۱۳۹۱) (مؤمنی، صرافی و قاسمی خوزانی، ۱۳۸۷) این امر، نشان دهنده ی کارکرد ویژه ی آن، نه تنها در سطح ملی بلکه در سطوح بین المللی و به ویژه در بین کشورهای مسلمان جهان است؛ به گونه ای که از آن به عنوان دومین کلان شهر مذهبی جهان اسلام پس از شهر مکه یاد می‌شود (دیناری، ۱۳۸۴).

حدود ۷۵۰ هکتار و محصور در حصار قدیمی متعلق به عصر صفویه و دارای تدریجی و پیوسته تا مقطع زمانی پایان قرن سیزدهم (۱۳۰۰ ه ش) است.

محدوده مورد مطالعه

پژوهش حاضر در شهر مشهد مرکز استان خراسان رضوی انجام پذیرفته است (شکل ۳-را ببینید) وجود بارگاه حضرت رضا (ع) امام هشتم شیعیان جهان، اعتبار این شهر را دوچندان نموده است و این شهر مقدس مشهد الرضا نامیده شده است (صدری کیا، ۱۳۹۴)؛ به طوری که سالانه پذیرای میلیون‌ها زائر و مسافر

تصویر ۳. محل قرار گیری محدوده مورد پژوهش
ماخذ: عکس‌های هوایی از Google Eart

برخی از آن تخریب شده و در حال حاضر به صورت منفصل، پیرامون هسته مذهبی حرم مطهر را احاطه نموده است. این بافت دارای رشد ارگانیک، مرکب از محلات مسکونی عمحله بزرگ به نام های سراب، سرشور، عیدگاه، پایین خیابان، بالا خیابان و نوقان، ۱۰ محله کوچک، (سعیدی رضوانی، ۱۳۴۴) مراکز فرهنگی، حسینییه، مسجد، مراقد بزرگان، کاروانسرا، حمام، بازار، مراکز اداری، سیاسی و نظامی (خادمیان، ۱۳۷۱)، باغ و غیره بوده است (رهنما، ۱۳۷۵) (رهنما، ۱۳۹۰).

ویژگی های بافت و کالبد شهر مشهد در قرون اولیه اسلامی در محدوده مسکونی شهر

اطلاعات قابل توجهی از سیما و کالبد شهر مشهد در قرون اولیه اسلامی، به خصوص در محدوده مسکونی آن در دسترس نیست. لیکن از اطلاعات و اسناد چنین برمی‌آید:

- ❖ مشهد دارای بافتی آشفته و نامنظم بوده به دلیل :
۱- ناامنی منطقه

فرهنگ و زمینه تاریخی کالبد شهر مشهد

روند شکل گیری زمانی- مکانی بافت کالبدی شهر، از سال ۲۰۳-۲۰۲ ه-ق تا ۱۳۵۷ هجری شمسی بیانگر تکامل تاریخی و تمدن شهری در یک دوره زمانی ۱۲۰۰ ساله است و نماد عینی «منابع مادی» و «غنا ی فرهنگی» دوران گذشته از بافت آشفته معابر پرپیچ و خم تا بافت منظم و شطرنجی معاصر است. محدوده بافت تاریخی-قدیمی شهر مشهد که بیانگر تحولات کالبدی سیمای شهر از ابتدای پیدایش تا حدود سال ۱۳۰۰ شمسی می‌باشد. بالغ بر ۷۵۰ هکتار است که گنجینه ای غنی از یادمان های بی نظیر و زیبای تاریخی است (رهنما، ۱۳۹۰).

شکل گیری بافت پیرامون حرم مطهر حضرت رضا(ع)

بافت سنتی شامل هسته قدیمی شهر در اطراف حرم ،در بخش مرکزی و شرقی شهر است. این بافت که در گذشته پیوسته بود به دلیل دخالت های کالبدی در اوایل قرن چهاردهم هجری،

واکاوی نظام فضایی پنهان معماری بومی مسکونی... | ۴۷

❖ ترکیب متراکم و فشرده بافت سنتی: سبب کم شدن سطح خارجی هر بنا نسبت به حجم آن، تقلیل تبادل دما از پوسته خارجی و اطراف بنا، مانع نفوذ حرارت در تابستان و اتلاف آن در زمستان

❖ مهم‌ترین عنصر خانه سنتی حیاط است: شکل آن مربع یا نزدیک به آن، حوض و باغچه مهم‌ترین عناصرند، ایجاد رطوبت، هواگیری و نورگیری خانه، تقسیم‌کننده و ارتباط‌دهنده میان اتاق‌ها، انجام عملکردهای زیستی مانند خواب، نشیمن، رختشویی و... استقرار بخش اصلی خانه در شمال حیاط، استفاده از جبهه جنوبی در تابستان، توزیع فضاهای سرویس و آشپزخانه در دیگر جبهه‌ها

❖ تداوم فضایی اتاق‌ها و امکان ارتباط متقابل آن‌ها با یکدیگر جهت پرهیز از استفاده از حیاط در زمستان در مواقع گرم و سرد سال به وجود می‌آورد که به نوعی مانع تثبیت نقش کاربردی خاص و طرح فضاهای مستقل برای افراد خانه می‌شده است (رضوانی، ۱۳۸۴).

۲- تغییر حکومت‌ها

۳- مهاجرت‌های متعدد به این شهر

❖ عدم استحکام بناها باعث تخریب آثار معماری مسکونی و بومی منطقه شده است

❖ ساخت بناهای مذهبی توسط متولیان آستانه رضوی و حاکمان صورت می‌گرفته است

❖ سیمای عمومی شهر مشهد بیشتر تحت تاثیر معماری اسلامی و چشم‌اندازهای مذهبی قرار داشته است. (عباس زادگان، مختارزاده، بیدرام؛ ۱۳۹۱)

ویژگی های واحدهای مسکونی سنتی و بومی مشهد

❖ جهت‌گیری واحدهای مسکونی در بافت سنتی شهر

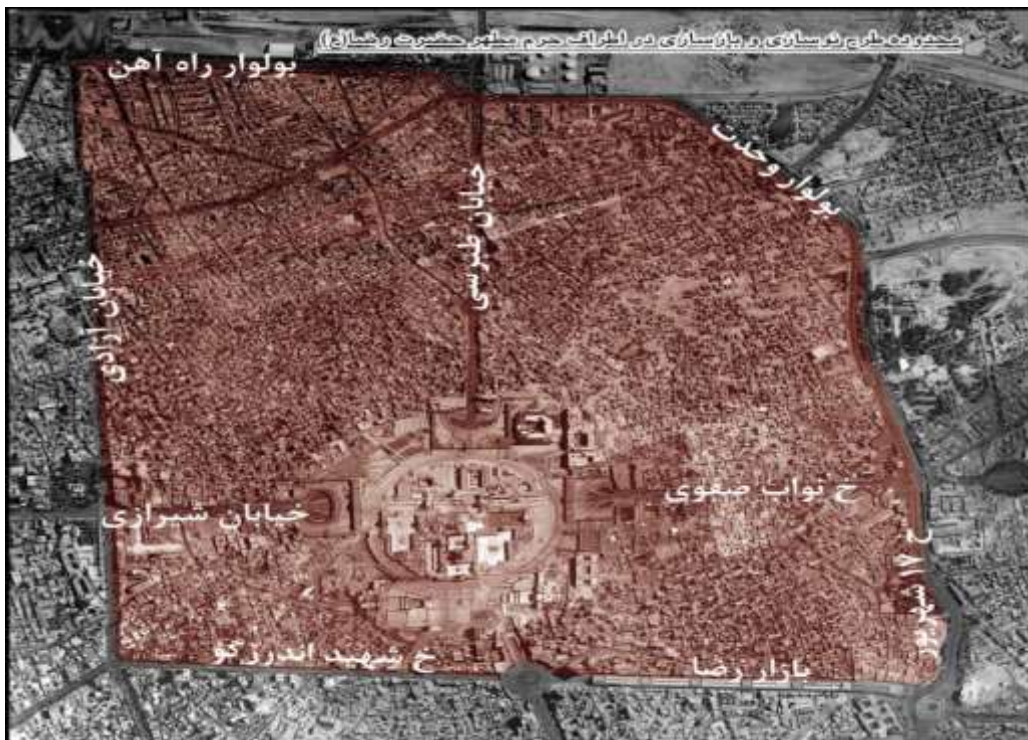
۱- تحت تاثیر موقعیت شهر در کوه‌های بینالود و هزار مسجد

۲- لزوم مقابله با جریان باد غالب

۳- استفاده بیشتر از نور خورشید در زمستان‌های سرد منطقه

❖ به علت دسترسی آسان به چوب، اغلب دارای سقف مسطح و چوبی است.

❖ استفاده از خشت و گل در بناها با توجه ظرفیت حرارتی بالای آن‌ها

تصویر ۴. حریم بافت فرسوده و تاریخی مشهد

ماخذ: گزارش گروه مهندسان مشاور تاش به شهرداری ثامن در سال (۱۳۸۶)

اراضی، توسعه نامنظم شهر، عدم تنظیم شبکه های ارتباطی و سایر مشکلات عمومی باعث شد که در سال ۱۳۴۶ هجری شمسی تهیه طرح جامع شهر مشهد به مهندسین مشاور ابلاغ گردد (شکل-۴). در مرحله اول، شناخت جنبه های متعدد تاریخی، طبیعی، اقتصادی، اجتماعی، فیزیکی و کالبدی آغاز شد

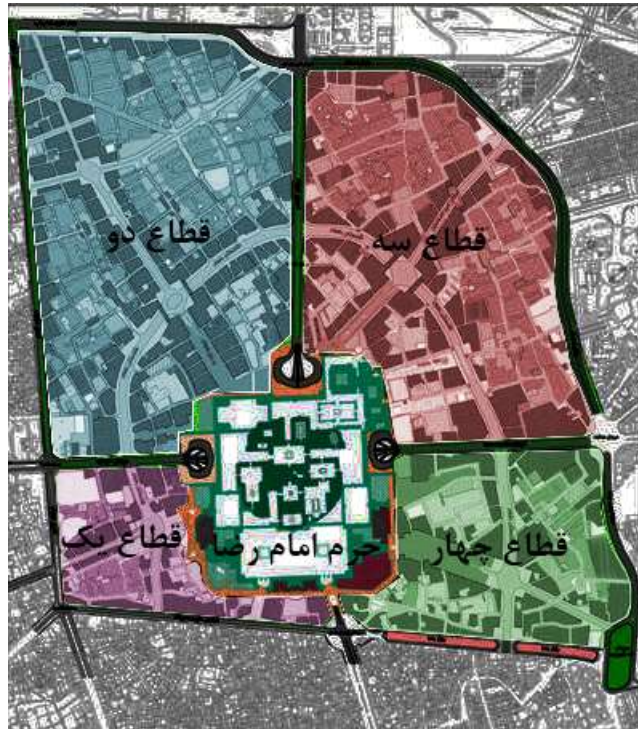
طرح نوسازی و بازسازی محدوده‌ی بافت تاریخی

حرم مطهر

رشد جمعیت از یک طرف و کمبود خدمات و زیر ساخت‌ها به همراه مشکلات ناشی از آن، بی‌توجهی به نحوه استفاده از

۵ ساله تنظیم و در سال ۱۳۵۰ به شورایی عالی شهرسازی تسلیم شد که پس از تصویب مراحل اجرایی آن در سال ۱۳۵۲ به شهرداری ابلاغ گردید (وزارت مسکن و شهرسازی، ۱۳۴۵) (رهنما، ۱۳۹۰).

و در سال ۱۳۴۹ پایان پذیرفت. مرحله دوم که همان طراحی جامع بر مبنای پیش بینی وضع موجود با ملاحظه مسایلی از قبیل کنترل مهاجرت، رشد اقتصادی، توریسم، کنترل باروری و... بود، به صورت یک دوره ۲۵ ساله (۱۳۴۵ تا ۱۳۷۰) در پنج مرحله

تصویر ۵. محدوده قطعات ها در طرح نوسازی و بهسازی پیرامون حرم
ماخذ: بانک اطلاعاتی سازمان نوسازی و بهسازی منطقه ثامن

با توجه به تغییرات حاصله بنا به دلایل ذکر شده زیر، ۴ قطعه موجود در طرح نوسازی و بهسازی بافت پیرامون حرم انتخاب شد:

- قدمت خانه‌های باقی مانده از گذشته مشهد در این ناحیه بیشتر است و بر طبق طرح مصوب در حال تخریب است بعبارتی حافظه تاریخی شهر رو به نابودی است.
- طرح گسترده ساخت و سازهایی که در این ناحیه انجام می‌شود، نیازمند الگویی برای این ساخت و سازهایی جدید با بن مایه گذشته خود است. به علت ویژگی زیارتی و گردشگری بودن این ناحیه، که معرف شخصیت شهر و جامعه مشهد به زوار و توریست‌هاست
- همچنین با توجه به اتفاقاتی که در پروژه گسترده نوسازی و بهسازی در این ناحیه اتفاق افتاده است این منطقه خالی از ساکنان گذشته خود شده است و جایگزین آن مسافران و زواری که به طور موقت اقامت دارند، شده است (لطیفی و چشمه گلی، باجلال، ۱۳۹۴). این الگو هم می‌تواند میزان سکونت ساکنان منطقه را که به الگوی معماری گذشته مشهد خو گرفته‌اند را افزایش دهد و از گریز آن‌ها از منطقه جلوگیری کند و همچنین

بر طبق طرح نوسازی و بهسازی بافت پیرامون حرم (شکل- ۵) به چهار ناحیه با مشخصات زیر تقسیم شده است:

- ۱: قطعه ۱: قطعه یک محدوده خیابان های امام رضا (ع)، شهید اندرزگو، آزادی، آیتالله شیرازی تا حرم مطهر را شامل می شود. این ناحیه «بازار بزرگ» نامیده شده و وسعت آن حدود ۳۲ هکتار است.
- ۲: قطعه ۲: قطعه دو محدوده خیابانهای آیت الله شیرازی، آزادی، بولوار راه آهن، طبرسی تا حرم مطهر را شامل میشود. این ناحیه «محلہ ی نوغان» نام داشته و وسعت آن حدود ۱۰۱ هکتار است.
- ۳: قطعه ۳: قطعه سه محدوده خیابان های طبرسی، بولوار وحدت، نواب صفوی تا حرم مطهر را شامل می شود. این منطقه «محلہ ی طبرسی» نام گذاری شده و وسعت آن حدود ۹۲ هکتار است.
- ۴: قطعه ۴: محدوده ی خیابانهای نواب صفوی، ۱۷ شهریور، بازار رضا تا حرم مطهر را شامل می شود. این منطقه «عیدگاه یا چهنو» نام داشته وسعت آن حدود ۴۳ هکتار است (مرصعی و گواهی، ۱۳۹۴).

شکل‌گیری محاسبات است؛ عمق زمانی به وجود می‌آید که طی کردن فاصله فضاها از طریق رفتن از یک فضا به فضای دیگر ضروری می‌شود (Hillier & Hanson, 1984).

TD یا عمق کلی^۲ از نمودار J-گراف بدست می‌آید که مقدار TD حاصل جمع «عمق» از یک نقطه به دیگر نقاط یک سیستم فضایی است (Jeong & Ban, 2014). بعد از محاسبه TD مقدار عمق میانگین^۳ محاسبه می‌شود که میزان نفوذپذیری هر فضا را بیان می‌دارد (Omar, Endut, & Saruwono, 2012) و از فرمول ۱- می‌توان محاسبه کرد که در آن TD جمع عمق همه فضاها را از فضای ریشه و k تعداد فضاها در گراف است. تقارن و عدم تقارن که درباره پیوستگی / تفکیک است (خصوصی بیشتر / خصوصی کمتر) اثرات یک فضا را بر طرح بندی خانه است. این ویژگی‌ها می‌تواند با مقدار RA توضیح داده شود و بازه آن بین ۰ تا ۱ است. مقدار کمتر نشان می‌دهد که فضا به سمت یکپارچه سازی سیستم تمایل دارد و مقدارهای بیشتر نشان می‌دهد که تمایل به جدا شدن در فضا وجود دارد. صفر ماکزیم پیوستگی را نشان می‌دهد یعنی بدون عمق است و دارای ماکزیم کارایی کارکردی است (ضریب اثر بخشی کارکردی) و یک ماکزیم تفکیک و جدایی را نشان می‌دهد. یعنی ماکزیم عمق (پایین ترین کارایی کارکردی) (Mustafa & Hassan, 2013) این طول سفرها جمع شده و تقسیم بر تعداد کل فضاها در خانه (k منهی فضای فعلی) می‌شود. که از فرمول ۲- برای محاسبه آن استفاده می‌شود که MD عمق متوسط و k تعداد کلی فضاها در گراف است (P. C. Dawson, 2002; Manum et al., 2005; Mustafa, Hassan, & Baper, 2010). RA اندازه گیری آرایش فضایی ساختمان است؛ این مقدار در حوالی شماره یک متفاوت شده است (Mustafa & Hassan, 2013) و مقدار آن سطح حریم خصوصی آن فضا را بین صفر و یک و بالاتر از یک منعکس می‌کند و مقدار بیشتر از یک تفکیک بالاتر و حریم خصوصی بهتری را بیان می‌کند (Omar et al., 2012). RRA مقداری حساس تر از RA است (Jeong & Ban, 2011). عبارتی RRA نسبت مقدار RA از نقاط یک سیستم معین به مقدار RA از نقطه مرکزی یک گراف الماس^۴ به شکل ایده آل با همان تعداد نقاط در همان سیستم است (Bafna, 2003; P. Dawson, 2008). که مقدار D_k در کتاب منطق اجتماعی فضا (Hillier & Hanson, 1984) به صورت جدول درآمده است و می‌توان با دانستن تعداد فضاها یک گراف، عدد مورد نظر را از جدول مربوطه برداشت کرد. که مقدار RA عدم تقارن نسبی فضا و D_k مقدار RA فضا از گراف الماس شکل است و از فرمول شماره ۴- می‌توان بدست آورد. مقدار i یا

می‌تواند برای مسافران و زائران تجربه اقامت در فرهنگ سکونتی مشهد را فراهم آورد.

روش پژوهش

در پژوهش حاضر به دلیل رمزگشایی کردن از معماری بومی گذشته مشهد، از تئوری نحو فضا بدین منظور استفاده کرده‌است با توجه به دلایل ذکر شده در مورد انتخاب محدوده مورد پژوهش در نهایت ۴ قطعه موجود در طرح نوسازی و بهسازی بافت پیرامون حرم انتخاب شد. در ابتدا برای ایجاد چارچوب نظری پژوهش به مطالعه اسنادی و مستندسازی اطلاعات خام پرداخت و اطلاعات خام از طریق سازمان‌های میراث فرهنگی و گردشگری و شهرداری منطقه ثامن مشهد فراهم شد؛ اما به علت ناقص بودن اطلاعات، در سازمان زیربط به مستندسازی پلان‌ها بمنظور رفع ابهامات پرداخته شد و بدین منظور از افراد ذی‌صلاح و ساکنان خانه‌ها به صورت میدانی اطلاعات مورد نظر دریافت شد و در نهایت تعداد ۲۰ خانه با اطلاعات مستندسازی شده از ۲۹ خانه موجود در میراث فرهنگی مورد استفاده قرار گرفت. خانه‌های مورد پژوهش: یزدان‌پرست، توکلی، غفوری، سیدان، محمدی، کرمانی، داروغه، امینی، ناظران، اکبرزاده، حناساب، اردکانی، ترکمن‌ها، سبزواری‌ها، زرین زاده، براتی، جوان‌صبور، بلخاست، امیری و علیزاده است؛ و خانه‌های احمدیان، قهرمان‌پور، طلائئ و زرعی فقط نمای آن‌ها از نظر میراث فرهنگی ارزشمند بوده است و مدارکی از پلان‌های معماری در سازمان مورد نظر یافت نشد. خانه شماره ۲ سبزواری‌ها، موسوی نژاد، امیرفخریان، کوزه‌کنانی و موسوی اطلاعات ناقص بوده و به علت تخریب و عدم دسترسی به بنا و ساکنان آن قابل مستندسازی نبوده است.

برای تحلیل نحو فضا در این پژوهش از نرم افزار A-Graph که حاصل پژوهش دکتری (Manum, Rusten, & Benze, 2005) استفاده شده است و در سمپوزیوم نحو فضا در سال ۲۰۰۵ گسترش پیدا کرد (Manum, Rusten, & Benze, 2005). این نرم افزار یک ابزار برای تجزیه و تحلیل مدل‌های گره و اتصال^۱ است؛ به ویژه با هدف استفاده آسان روابط و امکان انجام مدل‌سازی و آنالیز و همچنین ساخت تصاویر قابل پرینت (چاپ) در درون یک برنامه است (Manum, 2009; Manum et al., 2005). این نرم افزار پارامترهای؛ مقدار کنترل (CV) مجموع عمق (TD) عمق متوسط (MD) عدم تقارن نسبی (RA) و مقدار پیوستگی (i) را محاسبه می‌کند (Manum et al., 2005). در ابتدا قبل از بیان پارامترها باید یک مفهوم کلی که تمام محاسبات بر اساس آن انجام می‌شود ذکر شود این مفهوم «عمق» است که پایه

3. Mean Depth

4. diamond-shaped graph

1. Node-and-connection models

2. Total Depth

همسایه است (Nourian, Rezvani, & Sariyildiz, 2013)

$$MD(n) = \frac{TD(n)}{k-1}$$

$$RA = \frac{2(MD-1)}{K-2} \quad (۱)$$

$$Dk = \frac{2(K(\log_2(\frac{K+2}{3})-(1)+1))}{((K-1)(K-2))} \quad (۲)$$

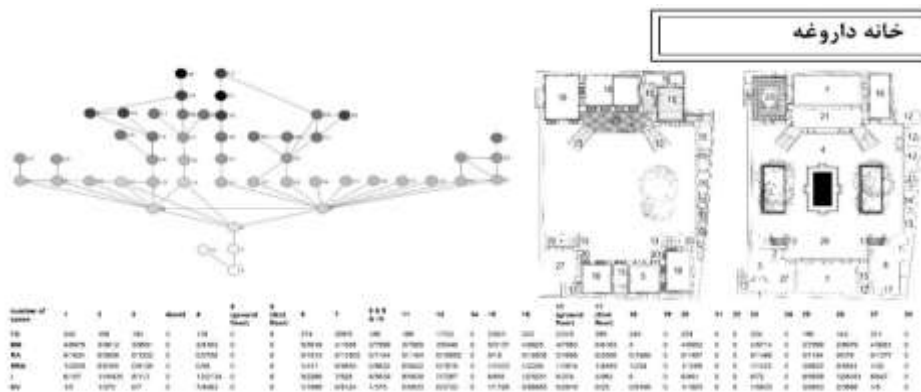
$$RRA = \frac{RA}{Dk} \quad (۳)$$

$$i = \frac{1}{RA} \quad (۴)$$

$$CV = \sum_{i=1}^n \frac{1}{Di} \quad (۵)$$

پارامترهای بالا پس از ترسیم ج-گراف در نرم افزار A-Graph محاسبه شده و به صورت جدول برای تحلیل و بررسی در Excel قرار داده شده است. بر اساس پارامترهای آن داده‌هایی مبنی بر میزان روابط و ارتباطات فضا بدون در نظر گرفتن هندسه و شکل پلان بدست آمد. این اطلاعات کاملاً کمی بوده و با جداول و اعداد ترسیم شده مورد تحلیل و واکاوی قرار گرفت؛ و نتایج حاصل در هر خانه به نتایج مشترکی در ۲۰ خانه رسید که جای تامل است و فرض اولیه مبنی بر وجود روابط و ویژگی‌های فرهنگی و اجتماعی را قوت می‌بخشد و وجود رفتارهای مشابه در خانه‌هایی با ساکنین متفاوت و پلان‌های مختلف با کالبد و فیزیک متفاوت دیده می‌شود. فرآیند محاسبات در یکی از خانه‌ها در تصویر ۶- آمده است^۱

integration که پیوستگی، یکپارچگی و ادغام معنا می‌شود شاخص روابط بین هر فضا و همه دیگر فضاها در طرح‌بندی است (Hillier & Tzortzi, 2006). بالاترین مقدار پیوستگی زمانی است که یک فضا با دیگر فضاها جذب شده باشد بنابراین پیوستگی بیشتر با اتصالات زیادتر حاصل می‌شود (Alitajer & Nojoumi, 2016). مقدار پیوستگی و ادغام یک فضا عمق وابسته آن فضا را از بقیه، در نمودار بیان می‌کند و حالت کمی عمق می‌باشد (Bellal, 2004). وقتی مقدار پیوستگی یک فضا بیشتر از یک شده است. فضا، یک فضای پیوسته است و کم تر از یک تفکیک پذیری را بیان می‌کند. وقتی یک فضا با فضاهای دیگر توسط یک اتصال در اتصالات نحوی متصل می‌شود یک حلقه یا رینگ را تشکیل می‌دهد (Hanson, 2003; Ortega-Andeane, Jiménez-Rosas, Mercado-Doménech, & Estrada-Rodríguez, 2005). پیوستگی پارامتری است که (برعکس RA) توسط مقدارهای بالا توصیف می‌شود زمانی که یک گره بسیار یکپارچه شد، مقدار عددی آن یک است (Bafna, 2003; Manum et al., 2005)؛ و می‌توان با فرمول ۵- محاسبه کرد. اندازه‌ی درجه کنترل یک فضا CV، دسترسی به همسایگان ضروری خود را با در نظر گرفتن تعداد اتصالات متناوب که هریک از این همسایگان دارند را کنترل می‌کند. مقدار کنترل کمتر از یک نشان دهنده کنترل ضعیف این فضا است (Nilufar & Eshika, 2015). که توسط فرمول ۶- محاسبه می‌شود که در آن Di درجه همسایگی گره است و n تعداد تمام گره‌های

تصویر ۶. نمونه‌ای از تجزیه و تحلیل پلان‌های معماری مسکونی بومی مشهد و ترسیم نمودار توجیحی در نرم‌افزار A-Graph
 ماخذ: نگارندگان

۱۰. تنورخانه=۱۱، مستراح=۱۲، حمام=۱۳، پله=۱۴، پلکان=۱۵، فیلتر
 تقسیم راهرو، ۱۶=اتاق های گرم، ۱۷=یستو، ۱۸=شاهنشین طبقه اول، ۱۹،
 =بهار خواب، ۲۰، =یوان، ۲۱=رواق، ۲۲=سفره خانه، ۲۳=حوضخانه
 ۲۴=انباری، ۲۵، =آب انبار، ۲۶=مختابی، ۲۷، =مهمانخانه، ۲۸، =زیرزمین
 ۲۹، =خدمات، ۳۰=سکو، ۳۱، =صطبل طویله

۱. فضاهای زیر فضاهای متشکله خانه های بومی و سنتی مشهد هستند عددگذاری هر فضا برای تعریف نقشه خانه ها و نمودار توجیحی که در شکل ۶- آمده است استفاده خواهد شد در شکل ۶- فرآیند واکاوی یکی از پلان‌ها قرار داده شده است. ۱۰=ورودی، ۲=هشتی، ۳=دالان، ۴=حیاط، ۵=اتاق، ۶=نشیمین، ۷=شاهنشین طبقه همکف، ۸=مطبخ، ۹=هیزم خانه

تجزیه و تحلیل نحوی فضاهای خانه

بر طبق واکاوی ساختار فضایی خانه‌های بومی مشهد که در تصویر ۷- مشخص شد که حیاط پیوسته‌ترین فضا با بالاترین مقدار عدد در پیوستگی است که از آن به عنوان فضای حرکتی می‌توان یاد کرد که با اکثریت فضاهای طبقه همکف اتصال برقرار کرده است، فضاهایی خدماتی نظیر مستراح، مطبخ و انبارها را به فضاهای زندگی در همکف، طبقه اول (به وسیله پله ها) و فضاهای مهمان مرتبط می‌سازد که این ویژگی حاکی از نفوذپذیری حیاط دارد و مقدار بالای پیوستگی نشان‌دهنده مرکزیت این فضا در نقشه‌ها است. عبارتی حیاط به عنوان مهم‌ترین بخش خانه‌های مشهد به شمار می‌رود. می‌توان اینگونه بیان کرد که پیوستگی فضا باعث کاهش گام‌های فضایی و عمومی‌تر شدن فضا نسبت به فضاهای دیگر می‌شود حتی عمومی‌تر از فضاهایی مثل ورودی، هشتی و دالان

بعد از حیاط پیوسته‌ترین فضاها مربوط به دالان، رواق، پله‌ها و پلکانها هستند، که همه جزء فضاهای ارتباطی هستند و بعد از فضای حیاط بیشترین اتصالات را با دیگر فضاها دارند. فضاهای تقسیم، فیلترها و راهروها میانگین پیوستگی را دارا هستند و یک ارتباط عملکردی متوسط با دیگر فضاها ایجاد می‌کنند.

در بیشتر موارد اتاق شاهنشین طبقه همکف (شبه پنج دری، پنج دری و سه دری) سفره‌خانه و اتاق‌های طبقه همکف (کارکرد چندگانه دارد) و فضای هشتی جزء فضاهای نسبتاً پیوسته‌اند که بعنوان فضای نیمه عمومی وحدت و هماهنگی اعضای خانواده با مهمانان و کسانی که غیر از اعضای اصلی خانواده به محیط خانه قدم می‌گذارند، ایجاد می‌کند.

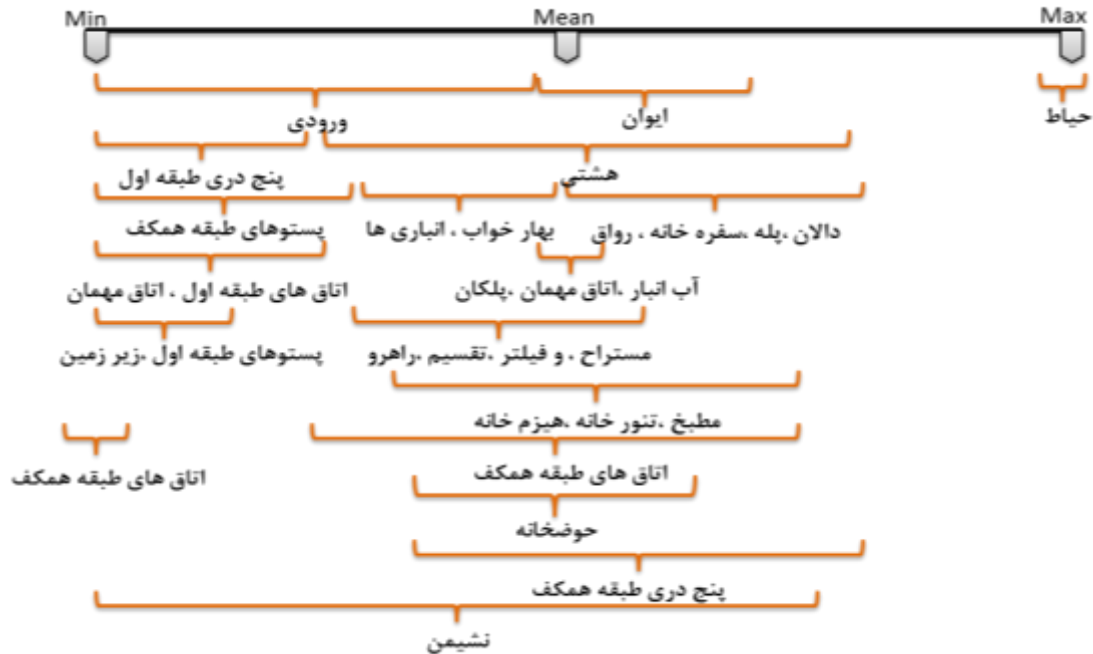
ایوان و بهارخواب تقریباً دارای پیوستگی میانگین هستند و به علت قرارگیری در طبقات پیوستگی در محدوده میانگین و پایین‌تر قرار دارد و این خود بیان‌کننده خصوصی‌تر بودن این فضاهای باز نسبت به حیاط است عبارتی می‌توان نتیجه گرفت که فعالیت‌های زندگی ساکنان خانه (خانواده گسترده) مثل

خوابیدن، نشستن، وقت گذراندن، غذا خوردن در روزهای معتدل در ایوان و بهارخواب به جای حیاط دور از انتظار نیست؛ حیاط بیشتر پاسخگو جنبه‌های عملکردی است تا جنبه‌های زندگی. فضاهای عملکردی مستراح، مطبخ، تنورخانه، هیزم‌خانه و انباری‌ها در محاسبات مقدار پیوستگی اعداد پایین‌تری نسبت به اتاق‌های طبقه همکف دارد و تفکیک‌شده‌تر هستند و از لحاظ سلسله‌مراتب، خصوصی‌تر از اتاق‌های همکف هستند؛ دلیل را می‌توان به استفاده چند خانواده از فضاهای عملکردی مرتبط دانست. اتاق‌های همکف در محدوده میانگین است، یعنی نه خصوصی است و نه عمومی.

بعد از اتاق‌های طبقه اول که کارکردهای چندگانه دارد (نشیمن، خواب، محل زندگی خانواده‌های جوان‌تر) جزء فضاهای تفکیک شده و مستقل بنا یاد می‌شود که پستوها در همکف و طبقه اول جزء تفکیک‌شده‌ترین‌ها هستند که با افزایش یک گام فضایی از اتاق‌ها، در دسترس قرار می‌گیرند.

در فضاهای جمعی و خانوادگی پنج‌دری طبقه همکف از همه عمومی‌تر و سپس اتاق نشیمن که جایگیری آن در پلان متفاوت است (همکف و اول) و بعد از آن فضاهای مرتبط به مهمان (اتاق مهمان و مهمان‌خانه) و در آخر پنج‌دری (شبه پنج‌دری و سه دری) طبقه اول که جزء خصوصی‌ترین فضاها با بالاترین گام‌های فضایی، تفکیک‌شده‌ترین فضاهاست که نشان‌دهنده خصوصی بودن این فضا نسبت به سایر فضاهای جمعی است. فضاهای مهمان هم کاملاً تفکیک شده و خصوصی است.

در نهایت تفکیک‌شده‌ترین فضا با کم‌ترین مقدار پیوستگی ورودی هر خانه است (در نمودار به عنوان ریشه در نظر گرفته شده است) که هر فضا برای رسیدن به آن به دلیل چیدمان خاص فضا مجبور به طی کردن بیشترین گام‌های فضایی است که باعث تضعیف ارتباطات عملکردی فضاهای درونی خانه با فضاهای بیرونی می‌شود یا به بیانی دیگر درون را از نفوذ و ارتباط بیرون خانه (معبرو دسترسی خیابان) حفظ می‌کند.

تصویر ۷. ترسیم شماتیک مقدار پیوستگی (i) در بازه بیشترین تا کمترین مقدار آن با توجه به مقادیر عددی محاسبه شده در نرم افزار

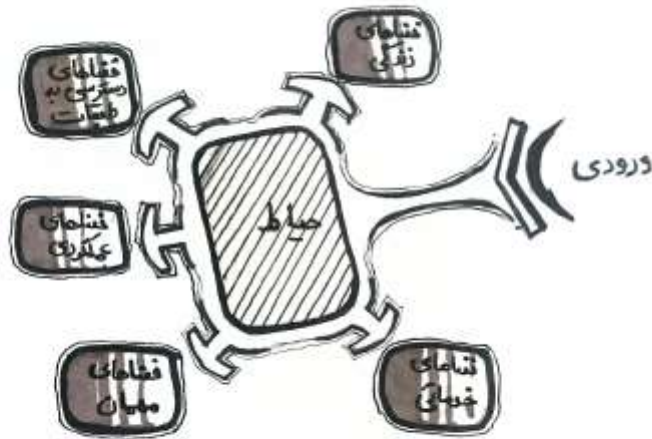
A-Graph

ماخذ: نگارندگان

نتایج پژوهش

در این پژوهش با بررسی پلان‌های مسکونی بافت مرکزی مشهد به لایه پنهان، یکسان و واحدی در پلان‌های مختلف؛ پی برده شد که نتایج حاصل با تفکری که درباره ویژگی‌های معماری مسکونی گذشته مشهد است کمی متفاوت است و روابط جدیدی از ارتباطات فضایی را برای ما آشکار می‌سازد. پلان‌هایی با ابعاد بزرگ مقیاس برای خانواده گسترده که در دو طبقه طراحی شده بود را می‌توان برای تهیه پلان‌های آپارتمانی با مقیاس کوچک که روابط بین ریزفضاهای آن، بیانگر هویت و بن‌مایه فرهنگی جامعه گذشته مشهد است، استفاده کرد. تئوری نحو فضا در خواندن و فهم این الگوی فرهنگی نقش بسزایی داشته است؛ زیرا نحو فضا یک رویکرد عینی برای خوانش فضا

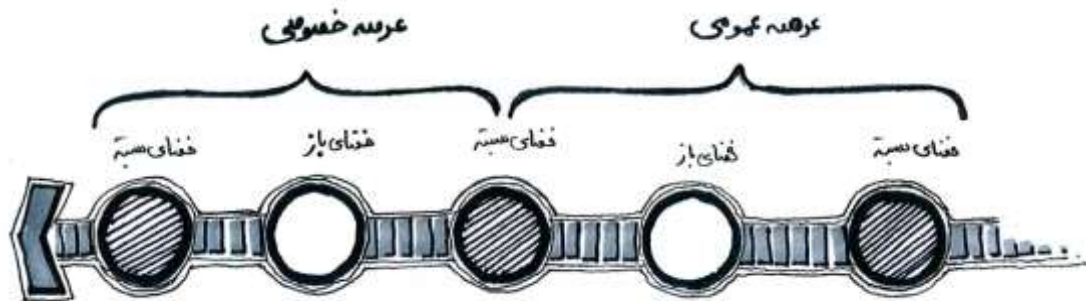
و بازنمودی توصیف سازمان فضایی است که این توصیف بر اساس مورفولوژی است و نه براساس مقادیر متریک. مهم‌ترین این ویژگی‌ها متفاوت شدن تفکر حیاط مرکزی که در معماری ناحیه گرم و خشک ایران مرسوم است با حیاط مرکزی که در معماری مشهد شاهد هستیم. در اعداد بدست آمده محاسبات نرم‌افزاری، حیاط در همه خانه‌ها بدون استثنا جزء پیوسته‌ترین فضاها با بالاترین مقدار i یا همان پیوستگی است، که بالاترین کارایی کارکردی را دارد؛ به همین دلیل در دسته بندی فضاهای عملکردی جای می‌گیرد؛ دریافتیم که حیاط گذشته با فضایی باز با ابعاد بزرگ و مستطیل شکل بعنوان فضای رابط که بالاترین میزان حرکت و گذر در این فضاست دیگر نمی‌توان آن را به عنوان فضای مکث در نظر گرفت بلکه مانند یک فضای تقسیم و فیلتر عمل می‌کند.

تصویر ۸. فضای حیاط با بالاترین میزان حرکت بعنوان یک فضای تقسیم و فیلتر
ماخذ: نگارندگان

بسته (پله و فیلترها) و مجدداً به یک فضای باز (تراس، بهارخواب) و سپس به یک فضای بسته (اتاق‌های طبقه اول) جریان دارد.

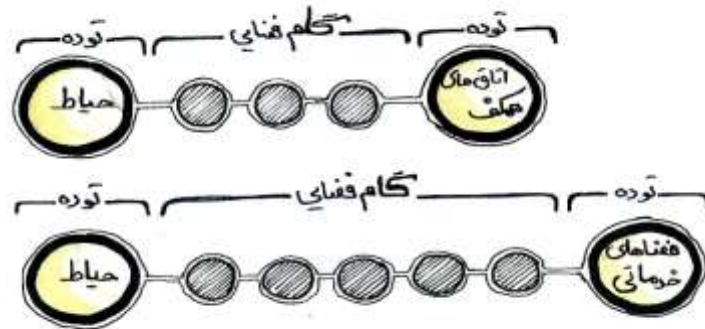
✓ نحو چیدمان فضاهای باز و بسته در پلان‌های مسکونی مشهود کمی متفاوت است به عبارتی سلسله مراتب رسیدن به فضاهای طبقه اول ابتدا از یک فضای باز (حیاط) به یک فضای

تصویر ۹. سلسله مراتب متفاوت فضای باز و بسته در چیدمان فضاهای پلان
ماخذ: نگارندگان

گام‌های فضایی شان و خصوصی بودنشان بیشتر از اتاق‌های طبقه همکف است.

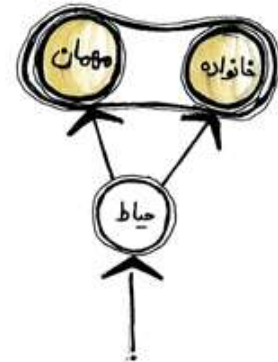
✓ فضاهای خدماتی مانند مستراح، مطبخ، تنورخانه، هیزم‌خانه و انباری‌ها که در همه پلان‌ها در طبقه همکف قرار دارند تعداد

تصویر ۱۰. خصوصی تر شدن فضاهای خدماتی طبقه همکف با افزایش گام های فضایی
ماخذ: نگارندگان

مردم مشهد، از مهمانان است می‌توان اینگونه تحلیل کرد افراد غربیه یا مهمان در سطح خصوصی خانه ورود پیدا می‌کردند که این نتیجه با توجه به مذهبی بودن شهر و مردم آن دور از انتظار است و اقامت زوار در جوار ساکنین با توجه به حریم خصوصی امکان پذیر نیست و فرض استفاده همزمان صاحبخانه و زوار امام رضا از یک خانه منتفی است.

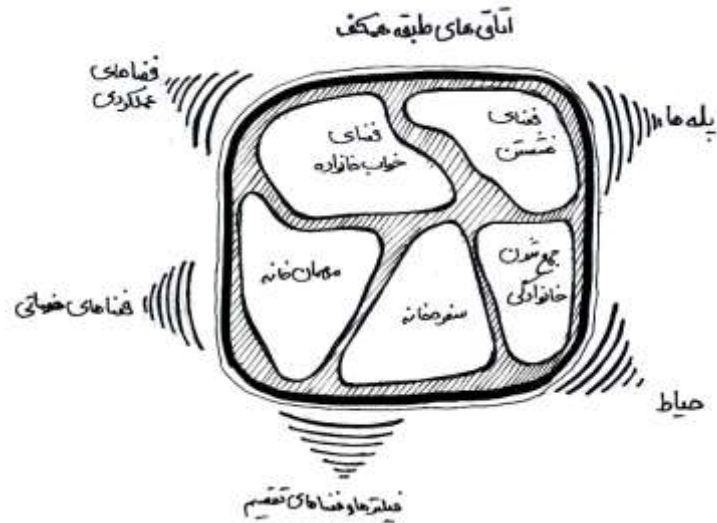
✓ در محاسبات عددی مقدار پیوستگی، هرچه مقدار آن کمتر باشد آن فضا تمایل به خصوصی بودنش افزایش می‌یابد و سطح حریم شخصی آن فضا افزایش یافته است. فضاهای مهمان در پلان خانه‌های مشهد با افزایش گام‌های فضایی مقدار عددی آن نسبت به سایر فضاهای پلان در کمترین مقادیر قرار می‌گیرد که بیانگر فرهنگ خاصی از سلسله مراتب در پذیرایی و مهمان‌نوازی

تصویر ۱۱. قرارگیری فضای مهمان خانه در حریم خصوصی خانه های مشهدی
ماخذ: نگارندگان

هایشان در موقعیت‌های مختلف است؛ و این ارتباطات و پیوستگی فضایی حتی از فضاهایی عملکردی-خدماتی چون مطبخ، سرویس بهداشتی و انباری‌ها در همکف بیشتر است.

✓ اتاق‌های طبقه همکف مقادیر عددی آن بیانگر حد میانه از خصوصی و عمومی بودن فضا را دارد عبارتی کارکردی چندگانه دارد و پاسخگوی نیازهای متفاوت هر خانوار نسبت به فعالیت

تصویر ۱۲. عملکرد چندگانه اتاق‌های طبقه همکف با توجه به نیازهای ساکنین آن
ماخذ: نگارندگان

کرد و ایده حیاط در ارتفاع را قوت می‌بخشد و با توجه به عمومی بودن حیاط طبقه همکف بهارخواب و ایوان که فضای باز ثانویه بعد از حیاط است دور از انتظار نیست که تمام فعالیت‌های مربوط به فضای باز خانواده را در خود جای دهد.

✓ ایوان و بهارخواب، فضای باز موثر در پلان معماری مسکونی مشهد است بطوریکه مقدار عددی پیوستگی آن در محدوده میانگین و کمتر از آن است بنابراین یک فضای تقریباً خصوصی محسوب می‌شود و می‌توان بعنوان فضای مکث و تأمل لحاظ

تصویر ۱۳. تراس و ایوان در پلان‌های مسکونی مشهد دارای کارکرد حیاط در ارتفاع
ماخذ: نگارندگان

از عمر آن‌ها گذشته است. از این الگوها می‌توان در ساختارهای سکونتی جدید در طرح نوسازی و بهسازی بافت پیرامون حرم مطهر امام رضا (ع) بهره جست. منطق اجتماعی فضا با دیدگاه مورفولوژیکی خود فارغ از شکل، ابعاد و هندسه به روابط بین فضاها تأکید دارد و این خود باعث گستردگی استفاده از نتایج پژوهش می‌باشد. در این پژوهش نتایج حاصله در پروسه طراحی

هدف از این پژوهش دستیابی به الگوهای پنهان در ساختار مورفولوژیکی نقشه‌های معماری گذشته بوده است که این بیانگر فرهنگ و خاستگاه‌های رفتاری انسان در فضاهای زندگیشان است. مردم مشهد مانند دیگر مناطق جهان رفتارهایی برگرفته از فرهنگ و آداب و رسوم بومیان در محیط ساخته شده نمایان می‌سازند و برای درک و بازخوانی و سپس، حفظ و پاسداری این فرهنگ نیاز به تجزیه و تحلیل این فضاهاست؛ که سالهای زیاد

مانند لایه‌ی روابط منطقی فضاها، در طراحی پلان‌های معماری قابل استفاده است.

فهرست منابع

- بهزادفر، م.؛ منعم، ع.ر. (۱۳۸۹). تأثیر ضریب دید به آسمان در آسایش حرارتی کاربران فضای باز شهری. نشریه آرمانشهر، (۵)، ۳۴-۳۳.
- حیدری نژاد، ق.؛ دلفانی، ش.؛ زنگنه، م. ا. و حیدری نژاد، م. (۱۳۸۸). آسایش حرارتی. تهران: مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن.
- بحرینی، ح.؛ تقابن، س. (۱۳۹۰). آزمون کاربرد روش چیدمان فضا در طراحی فضاهای سنتی شهری نمونه موردی: طراحی محور پیاده امام زاده قاسم (ع). نشریه هنرهای زیبا - معماری و شهرسازی، شماره ۴، ص ۵-۱۸.
- پیله ور، ع.؛ عطایی، س.؛ زارعی، ع. (۱۳۹۱). بررسی تأثیر میان کنش فضایی بر تعادل فضایی در ساختار شهری بجنورد با استفاده از فن چیدمان فضا. نشریه پژوهش‌های جغرافیایی انسانی، شماره ۷۹، ص ۸۷-۱۰۲.
- جعفری نجف آبادی، ع.؛ مهدوی پور، ح. (۱۳۹۲). نقش تکنولوژی های بومی در کیفیت فضاهای مسکونی. نشریه مسکن و محیط روستا، شماره ۱۴۱، ص ۵۱-۶۸.
- خادمیان، ک. (۱۳۷۱). مشهد ۲. فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، شماره ۲۸.
- دیناری، ا. (۱۳۸۴). گردشگری شهری در ایران و جهان. مشهد: نشر واژگان خرد.
- راپوپورت، آ. (۱۳۸۸). انسان شناسی مسکن. ترجمه: خ. افضلیان و ویرایش: م. آتشی. تهران: حرفه هنرمند.
- راپوپورت، آ. (۱۳۶۶). منشا فرهنگی مجتمع های زیستی. ترجمه: ر. رضازاده. تهران: جهاددانشگاهی دانشگاه علم و صنعت.
- رضوانی، ع. (۱۳۸۴). در جستجوی هویت شهری مشهد. چاپ اول. تهران: انتشارات وزارت مسکن و شهرسازی.
- رهنما، م. (۱۳۹۰). شناسایی و وجه تسمیه معابر، محلات و اماکن عمومی بافت قدیم شهر مشهد. چاپ اول. مشهد: اداره کل روابط عمومی و بین الملل شهرداری مشهد با همکاری انتشارات سخن گستر.
- رهنما، م. (۱۳۷۵). معرفی و ارزیابی تئوری اصالت بخشی در فرآیند احیای بافت های قدیمی شهری نمونه: محله سرشور مشهد. فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، شماره مقاله ۳۶۷، ص ۷۲-۹۱.
- سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری خراسان رضوی. (۱۳۹۱). واحد آمار و اطلاعات. مشهد.
- سعیدی رضوانی، ع. (۱۳۴۴). جغرافیای شهر مشهد. مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی، شماره ۱.
- صدری کیاس، (۱۳۹۴). اصول توسعه کالبدی حرم مطهر رضوی با تأکید بر تحولات تاریخی قرن نهم هجری قمری. نشریه خراسان بزرگ. سال ششم. شماره ۱۸.
- عباس زادگان، م.؛ مختارزاده، ص.؛ نو بیدرام، ر. (۱۳۹۱). تحلیل ارتباط میان ساختار فضایی و توسعه یافتگی محلات شهری به روش
- چیدمان فضا مطالعه موردی: شهر مشهد. نشریه مطالعات و پژوهش های شهری و منطقه ای. شماره ۱۴، ص ۴۳-۶۲.
- کمالی پور، ح.؛ معاریان، غ.؛ فیضی، م.؛ موسویان، م. (۱۳۹۱). ترکیب شکلی و پیکره بندی فضایی در مسکن بومی: مقایسه تطبیقی عرصه بندی فضای مهمان در خانه سنتی کرمان. نشریه مسکن و محیط روستا. ۱۳۸. ۳-۱۶.
- گروت، هل.؛ وانگ، د. (۱۳۹۱). روش های تحقیق در معماری. چاپ چهارم. تهران: انتشارات دانشگاه تهران
- گلابچی، م.؛ زینالی فرید، آ. (۱۳۹۱). معماری آرکی تایپی (کهن الگویی). تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- لاسون، ب. (۱۳۹۱). زبان فضا. ترجمه: ع. عینی فر.؛ ف. کریمیان. تهران: موسسه انتشارات دانشگاه تهران.
- لطیفی، غ.؛ فیضی چشمه گلی، قاسم.؛ با جلال، ر. (۱۳۹۴). تبیین و ارزیابی شاخص های موثر در هویت شهری نمونه موردی محله نوغان در شهر مشهد. نشریه خراسان بزرگ. سال ششم. شماره ۲۰.
- مرصعی، ا.؛ گواهی، ه. (۱۳۹۴). دفترچه مطالعاتی خانه امیری مشهد (ویراستار: مهندسین مشاور بن). به سفارش سازمان میراث فرهنگی و گردشگری مشهد.
- مؤمنی، م.؛ صرافی، م.؛ قاسمی خوزانی، م. (۱۳۸۷). ساختار و کارکرد گردشگری مذهبی - فرهنگی و ضرورت مدیریت یکپارچه در کلانشهر مشهد. مجله ی جغرافیا و توسعه ی ناحیه ای. شماره ی ۱۱. بهار و تابستان. ص ۱۳-۳۸.
- مهدوی نژاد، م.؛ قیدرلو، ک.؛ منصورپور، م. (۱۳۹۲). محرمیت در الگوی مسکن بومی و به کارگیری آن در معماری معاصر تهران. مقالات سایت سازمان زیباسازی شهر تهران
- وزارت مسکن و شهرسازی (۱۳۴۶). واحد معماری و شهرسازی. طرح جامع مشهد ۳.
- همدانی گلشن، ح. (۱۳۹۴). بازاندیشی نظریه نحو فضا، رهیافتی در معماری و طراحی شهری: مطالعه موردی: خانه بروجردی های کاشان. نشریه هنرهای زیبا. دوره ۲۰. شماره ۲. ص ۸۵-۹۲.
- Aazam, Z. (2007). *The Social Logic of the Mosque*. Paper presented at the Proceedings from the 6th International Space Syntax Symposium, Istanbul, Turkey.
- Alitajer, S., & Nojoumi, G. M. (2016). Privacy at home: Analysis of behavioral patterns in the spatial configuration of traditional and modern houses in the city of Hamedan based on the notion of space syntax. *Frontiers of Architectural Research*.
- Bafna, S. (2003). SPACE SYNTAX A brief introduction to its logic and analytical techniques. *Environment and Behavior*, 35(1), 17-29. doi:10.1177/0013916502238863
- Bellal, T. (2004). Understanding home cultures through syntactic analysis: the case of Berber housing. *Housing, Theory and Society*, 21(3), 111-127.

- Manum, B., Rusten, E., & Benze, P. (2005). *AGRAPH, software for drawing and calculating space syntax graphs*. Paper presented at the Proceedings of the 5th International Space Syntax Symposium.
- Mustafa, F. A., & Hassan, A. S. (2013). Mosque layout design: An analytical study of mosque layouts in the early Ottoman period. *Frontiers of Architectural Research*, 2(4), 445-456 .
- Mustafa, F. A., Hassan, A. S., & Baper, S. Y. (2010). Using space syntax analysis in detecting privacy: a comparative study of traditional and modern house layouts in Erbil city, Iraq. *Asian Social Science*, 6(8), 157 .
- Nilufar, F., & Eshika, P. (2015). *Searching the genotypes Architectural morphology of urban houses in the ancient city of Panam*. Paper presented at the SSS10 Proceedings of the 10th International Space Syntax Symposium, london .
- Nopadon, T. (2001). *A Syntactic Analysis of Spatial Configuration Towards the Understanding of Continuity and Change in Vernacular Living Space: A Case Study in the Upper Northeast of Thailand*. (Doctoral dissertation), University of Florida .
- Nourian, P., Rezvani, S., & Sariyildiz, S. (2013). *Designing with Space Syntax: A configurative approach to architectural layout, proposing a computational methodology*. Paper presented at the eCAADe 2013: Computation and Performance—Proceedings of the 31st International Conference on Education and research in Computer Aided Architectural Design in Europe, Delft, The Netherlands, 18-20 September 2013.
- Omar, E. O. h., Endut, E., & Saruwono, M. (2012). Before and after: Comparative analysis of modified terrace house. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 36, 158-165 .
- Ortega-Andeane, P., Jiménez-Rosas, E., Mercado-Doménech, S., & Estrada-Rodríguez, C. (2005). Space syntax as a determinant of spatial orientation perception. *International Journal of Psychology*, 40(1), 11-18 .
- Dawson, P. (2008). Unfriendly architecture: Using observations of Inuit spatial behavior to design culturally sustaining houses in arctic Canada. *Housing Studies*, 23(1), 111-128 .
- Dawson, P. C. (2002). Space syntax analysis of Central Inuit snow houses. *Journal of Anthropological Archaeology*, 21(4-464), 480 .
- Deshpande, R., & Kotharkar, R. (2015). *'Dwellings' then and now*. Paper presented at the SSS10 Proceedings of the 10th International Space Syntax Symposium, london .
- Dettlaff, W. (2013). Space syntax analysis—methodology of understanding the space. *PhD Interdisciplinary Journal* .
- Dursun, P. (2007). *Space syntax in architectural design*. Paper presented at the 6th International Space Syntax Symposium.
- Dursun, P., & Saglamer, G. (2003). *Spatial analysis of different home environments in the city of Trabzon, Turkey*. Paper presented at the Proceedings of Space Syntax Fourth International Symposium.
- Groat, L., & Wang, D. (2002). *Architectural Research Methods* (illustrated ed.). Michigan: the University of Michigan.
- Hanson, J. (2003). *Decoding homes and houses*: Cambridge University Press.
- Hillier, B. (2007). *Space is the machine*. United Kingdom: the Press Syndicate of the University of Cambridge.
- Hillier, B., & Hanson, J. (1984). *The Social Logic of Space*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hillier ,B., & Tzortzi, K. (2006). Space syntax: the language of museum space. *A companion to museum studies*, 282-301 .
- Jeong, S. K., & Ban, Y. U. (2011). Computational algorithms to evaluate design solutions using Space Syntax. *Computer-Aided Design*, 43(6), 664 .676-
- Jeong, S. K., & Ban, Y. U. (2014). The spatial configurations in South Korean apartments built between 1972 and 2000. *Habitat International*, 42, 90-102 .
- Manum, B. (2009). *Complementary Software for Axial-Line Analysis*. Paper presented at the Proceedings of the 7th International Space Syntax Symposium, Stockholm .

